

בעלכון וברכהם ובערע כיו"ט שבתם כהם ושבתם
 כחניך נחפך השמחה לקונה וכבר בא חכם ויסד שיר
 כבטח השמחהם בקיבוי וכלל דבריו כחוב וז"ל
 יחשוב כי ירוח ולעולם לא ילגח כי אחריהו מרורים
 כמ"ט בס' חמדת ימים כחלק ר"ח פ"ד דמ"ד ע"ג
 וז"ל וזה פשט הכתוב בתהלים ס' א' ובמושב
 לזים לא ישכ כי אם כחית ס' חפלו וכחורו יתנה
 יומם ולינה שזמרו כנמ' עפ"ז ובמושב לזים לא ישכ
 רכיונו ההולך לשחוק ומכעל מן הקורה וכיון דלא
 ושב כמושב לזים כ"א כחור ס' אהניח ליה והיה
 כעץ שחיל על פלגי מים אשר פרו יתן בעיותו
 שחיס ברכה שריות וגם וכל אשר יעשה ילגח הפך
 השמחה בקיבוי שושב כמושב לזים כי חושב כי ירוח
 ולעולם לא ילגח כי אחריהו מרורים כי גם לחמו
 שהוא אוכל על מ"רים ואלסו . והטוב אשר דיברו
 חז"ל וסביוו בס' קופת ליהו בס"ס ר"ח דר"ה ע"ב
 חמשה אין מורשים לזכיהם ואם מורשים לזכיהם
 חן מורשים לזכיהם ואלו הם השמחה בקיבוי
 ומלים כ"בית וכו' יע"ט שבו רבנותו לקודיע כי
 משחק בקיבוי לא ירוח ולא ילגח ככל האמור .
 וכל קבל רחל לענין הטובה וזכר העוסק בחורה
 להרוח ולסללים והק' היא יקרה היא מפנינים ומחרון
 ומפן וכל חפזים לא ישו בה וכבר אמרו רז"ל שאם
 טהנים למנות דיכרו זהב ואומ' כל מק שתמנה יתיה
 לחלק כמה היה מתמיד בה כדי שריות כמו כן
 הוא העוסק בחורם כמוכה מרגליות והכל שלו וכל
 היום וכל הלילה תמיד לא יתשה מלעסוק בחורה
 ולקיים דבריו שאומ' . וכתוב בס' נהורא שלים בסל'
 חנוכה בשם ס' שם יעקב כי עיקר ויראתה' הוא
 שחיס סאדם ורא וקד' את דבר ס' כי מלכר שהוא
 לא ישחק בקיבוי ויחיר לזכיו ולכני כיתו אחרינו עד
 עולם סלם לכל ישחקו בקיבוי כ"ר מראות השחק
 הם ד' חבות נזיקים חבו חבות הטומאה ומטמא
 לזרעו אחרינו יע"ט . ובס' כחורי ראשית דכ"ט ע"ב
 כתב דבקדטין הם אחוים שטן ושקד כי כן אחריות
 קר טן סו כ' אחריות קר משק"ר וכ' אחריות ט"ן
 משטן זק"ר ומה שלא נכנס בהם אות שן לא משק"ר
 ולא משטן נראה לתת טעם עפ"י מ"ט בהקדמת
 זוס"ק ס' כראשית כי אות שין את קשטו איכי את
 קשטו דאהבתן דאחיותו בה ק"ר אחרון דאחיותו
 על קטיר כישא וכו' יע"ט ולכן אות שין העורה
 על האמת הוא נשמט מאחריות קדטן . גם כתבו
 המקו' ז"ל כי ד' מראות שיש בקדטין הם מורים על
 ד' קליפות האחוות מהסג"ל וכל מקצר מורה על
 קליפה ידועה באש"ר שמעתי מפי קדוש מורינו הרב
 המו' כמסד"ר שלמה חכים ז"ל ושכן מלאחי כדבריו
 תנא דמסייע ליה הוא סקדוס הרב המקובל האלו
 בס' קדושת הלוי דל"ב יע"ט וכת"ש בעניותי כס"ק
 נשמת כל חי סוף ח"ב בהשמשות דל"ו ע"ג יע"ט
 וכן עתה אני אומר כי זהו מ"ט כיוס מס' גענים
 רפ"ק ד' מראות נגעים סן שפס טמאות רמזו לר'
 מראות מהקדטין ששם ד' מראות טמאות ומטמאות
 ואמר נכשו ירחק מסם :

ועוד כתבתי בזה בעניניו כס"ק חקקי לב ח"א
 קור' ס' מ"ג דק"ט ע"ג יע"ט וכס"ק
 ספר חיים ס' ו"ך בס' דומ"ט וסכנה"ג כח"מ ס' ש"ט
 הנס"ט אות ד' כי גדולי ישרל נטפלו בשחק וכו'

יע"ט אין זה סתירה לכל מה שבקנו כי כנגד דבריו
 רז"ל כנמ' ומדור"ל וזוס"ק וספיק' דאבונים והאחרונים
 והמקובלים ובעלי מוסר בודאו דלון מקום לרבים
 לו ומ"ג כי כב' בא חכם וישכ לזם הרב כגדול קיד"א
 ז"ל בס' כרכ"ו א"ח ס' של"ח כי הנח להם לגדולי
 ישרל שהיו חולים בחלי המרה וכז"ל דואר לאקמח
 ארצתיבו ומדור"ל אחריותו . יע"ט . ואמר חכם
 ואחר קם השמע את כל דבריו רבנותו הקדושים
 הניתנים למעלה באיסור שחוק הקוביא וכל השחקים
 מפני איסור תורה והחמירו נמי לחכם ואיש על הערס
 להוכיחם את העם כוס כמ"ט הרבנים הספרדים
 והאשכנזים ודורא לזים מלזי מקום פטור שלא
 להוכיחם משם מוטב שהיו שונבים הל"ס יש חוב
 להוכיחם ומי פתו אחרי שמוע כל זאת כי הוא בר
 נדורו וחייב מיתה ואומר עוס"ז ועוס"ב ישחקו בקיבוי
 אם מאמין בדבריו רבנותו ואם אינו מאמין בל"ס
 הוא אפיקורוס ומן רח"ל . כי כן אומר נכשו ירחק
 ממנו ותצ"ב :

עוד נקדים מ"ט הרב מוהר"מ די לובלין ז"ל שם
 כי כל בעלי עכירות לעת זקנתם ויטו
 בקצו' וימנעו מלנשוא משא"כ עכירות של ביטול תור'
 כשעבר כנעירותו כשדולה לחור כתצ' בזקנתו ולעסוק
 בחורה חשש כמו ואינו יכול לעסוק בחורה יע"ט .
 וסד"ר כורר דאם הוא שקרן בתור' כנעירותו גם עד
 זקנה ושיכס לא יתכטל ממנה כי סריכוס נקוט ואחל
 וכמאמר שלמה המלך ע"ה חטף לזכר עפ"י דרש
 גז כי חקין לא יסור ממנה והוא בדוק ומטוס אלל
 רכוס כי כל מי שהוא חשקן בחורם ובחור טוב כי
 ישא עול תורם מנעוריו גם כי חקין אינו פורק עול
 תורה מעליו ונעשם כמעין המתנכר וכנכ"ר שאינו
 פוסק וכולך וכל מי שהוא בבחורו מתעלל מלעסוק
 בחורם ואינו מקבל עליו עול תור' כז"ל וישו סזקס
 פרי הוא תשש כמו באחה חלפים כי לא יוכל לעסוק
 בחורם וכמאמר סתנא כפ"ד דאבות ואם כטעם סן
 סתור' יש לך כטלים הרבה כנגדך ואם עמלת בתור'
 יש שבר הרבה ליתן לך . וסייט מלי ראמרי בקדושין
 סו"פ בתרא דפ"ב ע"א ח"ל אכל סתור' אינו כן לא
 משמרתו כנעירותו ונותנת לו אחריות ותקום בזקנתו
 כנעירותו מהו אומר וקוי ס' ותליטו כח בזקנתו מסו
 אומר עוד יטכון כשיכס דשנים ורעננים יסיו כי
 רש"י ז"ל פי' אכל סתורה אינו כן שאף כז"ל לירי זקנה
 סוי יסורין ואינו יכול לעסוק בה הוא אוכל מתקן
 שברו שנא' עוד יטכון כשיכס יע"ט ולצד"ן כי בא
 ללמדינו כי הנס שכל לירי זקנה ותשש כמו עכ"ז
 סתורה נותנת בו כח שיעסוק בתור' עד יום מתו
 וסייט דקאמר קרא שחלים ככית ס' כחצרות בית
 להינו ופירשו שהוא סת"ת סעוסקים בתור' ככית ס'
 ופירשו כטלים ופירשו בל"ת עוד יטכון כשיכס
 דשנים ורעננים יסיו לסולא פירות מחידוש תורסם
 וסייט כי בא לסודיענו כי מעלת סתור' היא סגילה
 דכשוא עוסק בתור' כנעירותו ומשמרתו מכל רע
 וכוה שזו מחזיק בתורה כנעירותו טוחן לו אחריות
 ותקום בזקנתו כי יסיה כיוו וחוק ועוסק בתורה
 כאמור . וסו כונס מאמר רז"ל כסו"ס לזכוס מחירק
 עזל לא יחירוס אחר רשכ"ו זה שאינו לומד תורה
 כנעירותו ומכשם ללמוד בזקנתו ואינו יכול חסו וסל'
 בקטיר ואין יע"ט . וסדו קוא כמבאר דוק :
 ומעס